

Výšlap s turisty 13.4.2022

Z Dolních Věstonic k zřícenině hradu Děvičky a po NS
Děvín do Klentnice

- Vlakem z Otrokovic do Šakvic
- Autobusem Šakvice- Dolní Věstonice
- Pěšky z Dolních Věstonice přes zříceninu hradu **Děvičky** z 13. století, po **NS Děvín**

- 1 - Ochrana krajiny
 - 2 - Teplomilné doubravy
 - 3 - Skalní step
 - 4 - Historie hradu Děvičky
 - 5- Dubohabřiny
 - 6 - Historie lesního hospodářství
 - 7 - Suťové lesy
 - 8 - Geologická stavba
 - 9 - Skály
 - 10 - Pastviny v NPR
 - 11 - Invazní rostliny
 - 12 - Myslivost v NPR
 - 13 - Člověk v krajině
 - 14 - Drnové a luční stepi
 - 15 - Vodní hospodářství
- Do Klentnice
 - Autobusem Klentnice-Mikulov
 - Vlakem Mikulov - Zlín

Mapka naučné stesky Děvín, zřícenina hradu Děvičky

Plný autobus turistů Šakvice - Dolní Věstonice
(nejen ZKT, ale i jiných)

Před výstupem k Děvičkám v Dolních Věstonicích

Klenovice 345	13.44	14.48
3500m	14.48	15.48
	15.10	16.25
1608	15.59	17.49
frulej bins	16.00	17.45

Počátek výstupu

V dálce zřícenina a vysílač

Zatím po cestě stoupáme pozvolna

Dolní Věstonice II (naleziště trojhrubu)

Návští před námi, jehož střední část je dnes terasa, bylo v období před 32–29 tisíci lety opakovaně osídlováno paleolitickými lovci. V úžlabině pod námi, která v té době byla částečně zavodněna, se ukládaly velké mamuti kosti.

Toto sídliště bylo narušeno při těžbě správi pro hráz Vodního díla Nové Mlýny, budovaného v letech 1985–1991. Jeho stavba vyvolala velkoplošný záchranný archeologický výzkum, který vedl Archeologický ústav AV ČR v Brně. Přes značný celkový rozsah areálu jsou stopy osídlení (ohniště, obydlí, nástroje, kosti lovné zvířet) méně početné a méně variabilní než na nedaleké lokalitě Dolní Věstonice I nebo v Pavlově I. Méně jsou tu zastoupeny umělecké předměty (zlomky plastů z hlíny, zdobené nástroje a zbraně). Předpokládáme, že osídlení bylo spíše krátkodobé, nicméně opakující se. Větší rozptýlení jednotlivých osídlených ploch v prostoru sídliště umožňuje zřetelný výhledovat průběh osídlovacích procesů.

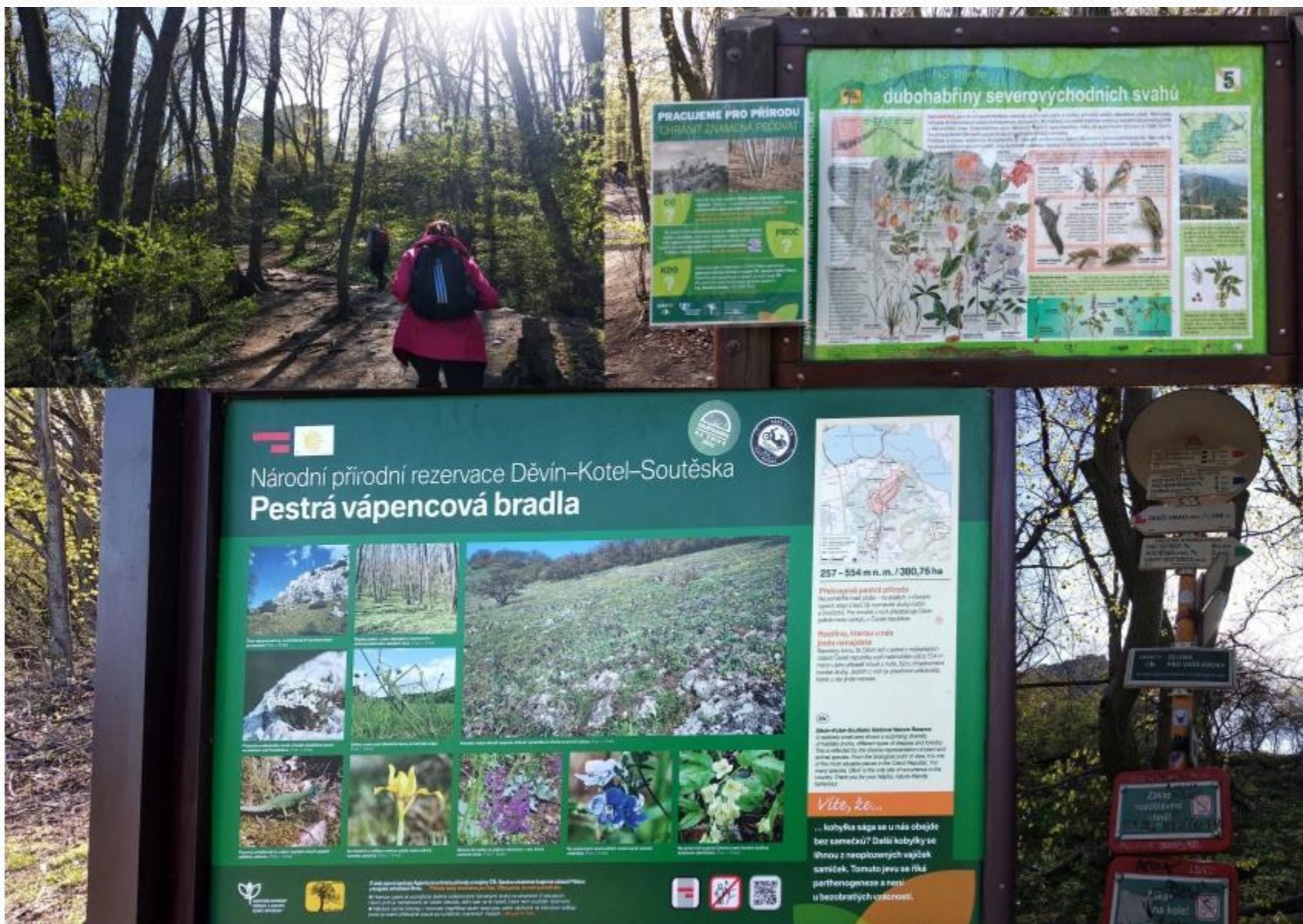
Unikátní pro lokalitu Dolní Věstonice II jsou objevy hrobů. Na prvním místě to byl společný hrob tří mladých lidí, trojhrub, objevený v roce 1986. Poloha koster zřejmě vyjadřuje určité sdělení – vlevo ležící mladík jako by rukama zasypával červeným barvivem klin prostředního jedince (antropologicky neurčeného pohlaví, podle genetické analýzy muže), vpravo umístěný mladík leží na břiše. O rok později (1989) byl objeven hrob staršího muže, který lež v silně skloněné poloze těsně u ohniště, zřejmě uvnitř chaty. Přičteme-li k těmto objevům i drobné úlomky lidských kostí a jednotlivé lidské zuby, pak Dolní Věstonice a Pavlov poskytly jeden z nejucelenějších kosterních souborů časných anatomicky moderních lidí (*Homo sapiens*) v celoevropském měřítku.

Velké mamuti kosti byly ukládány mimo sídliště – v zavodněné strži pod námi – zatímco na vlastním sídlišti se nacházejí hlavně kosti menších zvířat. Zvláště nápadný je počet zvířat koželinových, především líšek a vlků. Zpracování koželin na této lokalitě dokládají i další svědectví: kostěné nástroje, otupené projektily pro lov koželinových zvířat a konečně i kamenité nástroje se zachovanými stopami po práci s koželinou.

Jedno z ohnišť na západním svahu poskytlo první známé přímé doklady o přípravě (drcení) rostlinné potravy.

Tady někteří už dýchali zhluboka

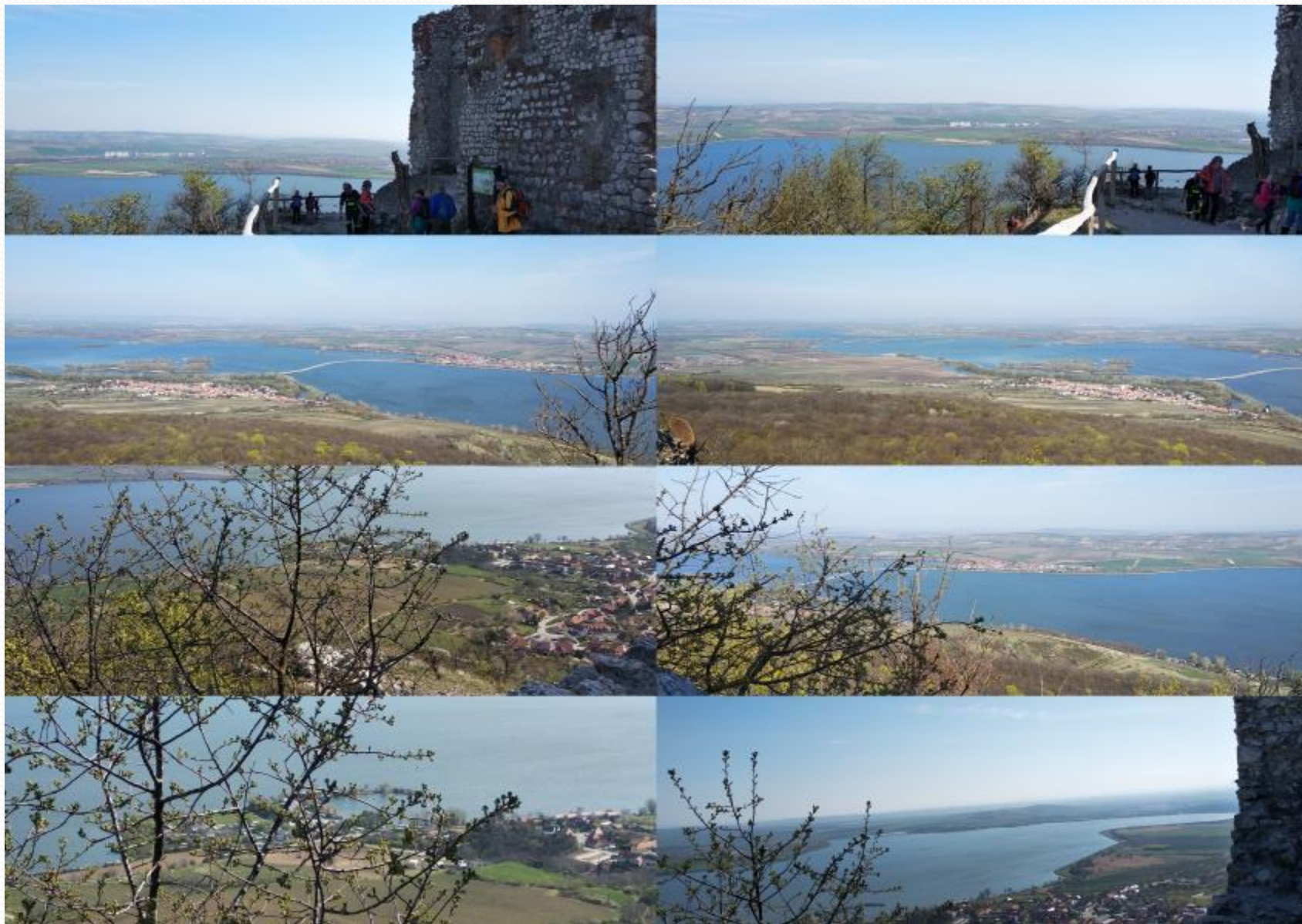
Těsně pod vrcholem

Konečně jsme tam

Otevřely se nádherné výhledy na vodní nádrž Nové Mlýny

Pár fotek, že jsme tam byli

První svačina a trochu oddechu

Prostudování okolí

Výšlap i z druhé strany

Před pokračováním na další cestu

Něco z okolních tabulí – platit jsme nemuseli

HRAD DĚVÍČKY

Historie hradu

Hrad je prvně zmiňován roku 1222 pod názvem Děvický jako panský zámek patřící hradištskému rodu. Dle pověsti se zámek postavil na místě, kde se setkali tři rytíři z různých zemí. V roce 1233 založil hrad český král Václav I. Roku 1234 se hrad stal součástí královské doména. V roce 1248 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1250 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1250 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I.

Země byla odevzdána hradištskému rodu. Roku 1250 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1250 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1250 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1250 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I.

Ze třicetileté války byl hrad obléhan a zničen. Roku 1645 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1645 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1645 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I.

Hrad byl zničen a zničen. Roku 1645 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1645 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I. Roku 1645 hrad přelstila a zničila vojska českého krále Václava I.

HRAD DĚVÍČKY

Hradní pověst

Věky věků se ze skalnatého hřbetu Pavlovských vrchů rozhlíželi do modravých dálek Divčí Hrad, zvané také Děvický. Kdysi tu žil chabý rytíř se svou přísnou paní a třemi dcerami. Rytířka své dcery vedla k poslušnosti a pracovitosti. Každý den jim na bedra naložila fůru práce, kterou musely do večera zvládnout. Sušily seno, krmily dobytek, vařily, pekly, šily a spravovaly oděvy nebo praly prádlo. Ažkoliv jim na zábavu nezbyl čas, dívky si nestěžovaly. Pracovaly rády a odměnou jim byla matčina pochvala. Jednou na Děvický přijela na návštěvu z nedalekého Rosensteina hradištská paní se svou dcerou. Obě paní si v hradní síni měly o čem povídat, proto se dcera rosensteinské paní vydala hledat tři své vrstevnice. Bloudila hradem, až došla do tmavé chodby zakončené schodištěm. A zde je uviděla. Klečely na otlačených kolenou a pečlivě dímly sešlapané schody. Dívka z Rosensteina se ohromeně zastavila a zírala na ně sotevřenou pusou. Jakmile se vzpamatovala, spustila: „Mě snad šli zrak. Kdo to kdy viděl, aby rytířovy dcery dímly špinavou podlahu?“ A hned začala vypočítávat: „Máte se bavit, jezdit na koni, stílet z luk, tančit, hrát na loutnu, procházet se nebo vyšít, ale ne zápasit se špinavým hadem!“ Tři dcery se zastyděly a hned schovaly zrudlé ruce za záda. Vtom už mladou dívku volala k návratu její matka. Ráno, sotva se rozednělo, jim rytířka zadala novou práci. Čekala na ně hora prádla, kterou měly do večera vyprat. Vůbec se jim do práce nechtělo. V mysli se jim stále vybarvovaly divné posměšky a podivné rady. Stitlivě přebíraly špinavé ovčáky a ledabyly je máchaly.

Dopoledne je přišla zkontrolovat matka. Vůbec je nepoznala. Asi budou nemocné, pomyslela si. Nahlas dívky pobídla: „Dnes vám k obědu přichystám nějakou dobrotu. Těšte se, určitě si pochutnáte.“ Dívky pookřály. Do oběda byly téměř hotové. Nedočkávě zasedly ke stolu. Už se jim sbíhaly sliny. Avšak místo slíbené laskominy se jim na talíři objevilo obyčejné kyselo. Dívky se zle zamračily. „Měla jsem neodkladnou práci“, omluvila se jim matka, „slíbené dobroty vám připravím zítra.“ Dívky ale vzpurně připravily zítra.

„Vždyť jsme dcerami rytíře! Odtěd se tak budeme chovat i jít.“ Rytířka zalapala po dechu, takto své dcery neznala. Vjela do ní obrovská zlost. „Zpropadené holky!“ zalapala. „Ať jste radši kamenné než vzpurné.“ V tu chvíli se nad krajem stáhla hustá černá mračna, z nichž vyjel klíkatý blesk. Hrad se otřásl v základech a neposlušné dcery zmizely. Matka se kolem sebe vyjeveně rozhlížela. Když přistoupila k oknu, spatřila před hradem kamenné sousoší podobné jejím třem dcerám. Z hrozného zážitku se rytířka těžce rozmnohla. Než zemřela, častokrát u svých mrtvých sedávala a jejich kamenná těla skrápěla horkými slzami.

Po její smrti se na tomto místě začala zjevovat bílá postava, která hladila a objímala tři kameny, z nichž se ozýval tichý pláč.

Vstupné:
50 Kč
30 Kč (dět, studenti, důchodci)

Pohlednice:
10 Kč

Samolepky:
10 Kč

Magnetky:
30 Kč

A vstupujeme na NS Děvín

Pastva pro oči i fotografie (u mě jen telefon)

Fotil kdo měl čím

Jarní nádhera – i počasí se vydařilo

Na tabulích rozpis rostlin a živočichů

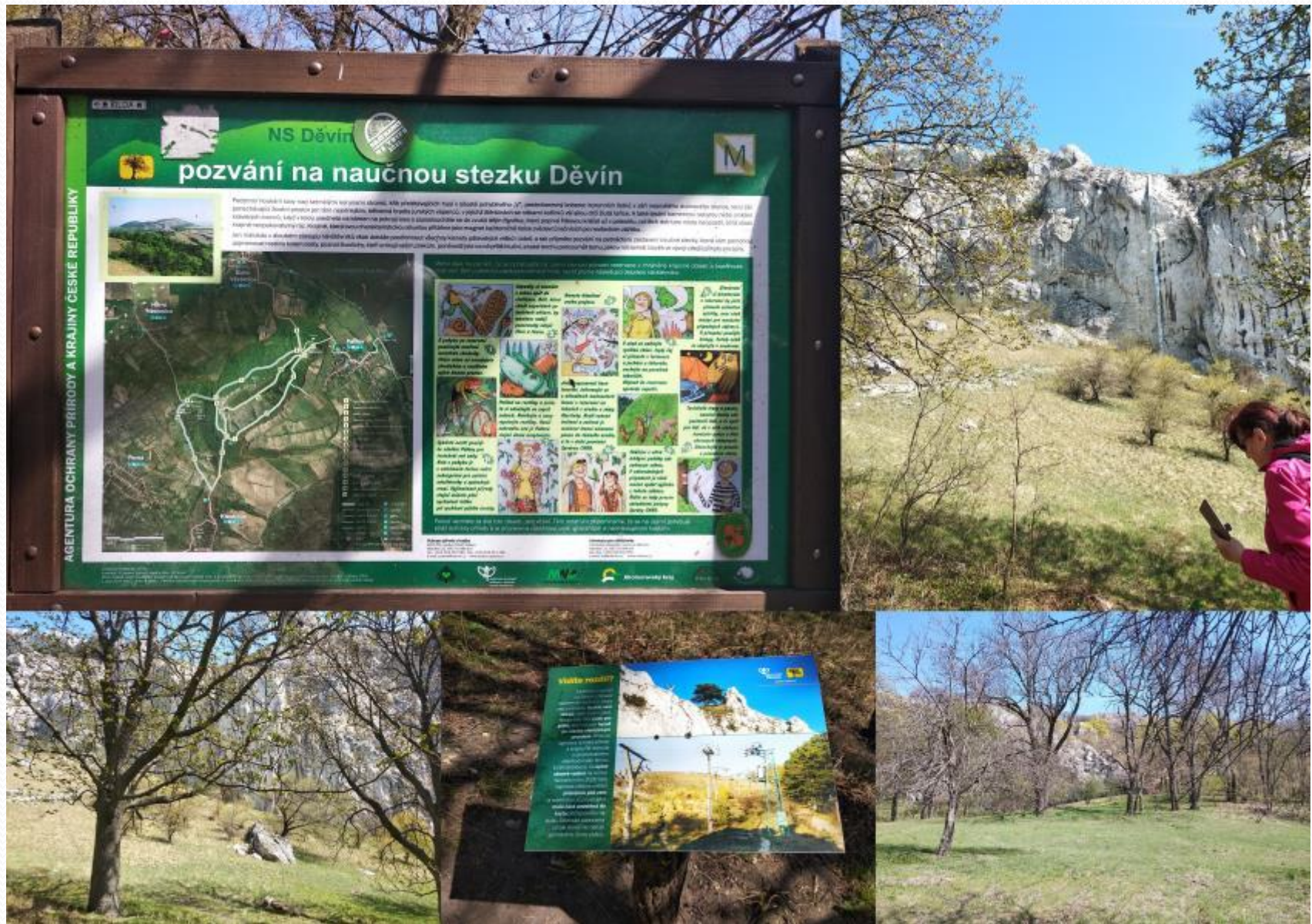

Druhá zastávka na sváču v Soutěsce

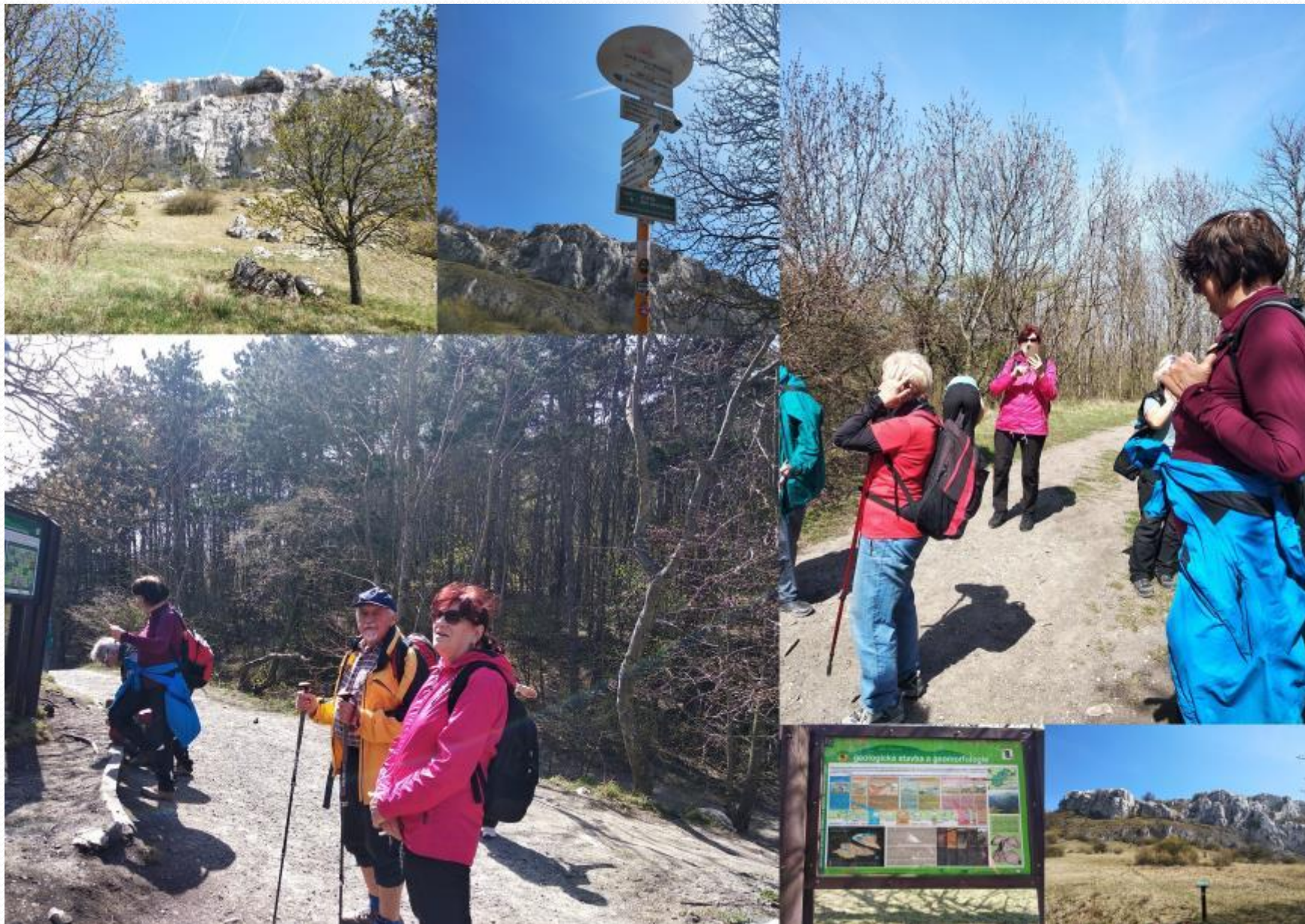
Unavenější šli přímo do Klentnice, ostatní pokračovali po NS. Bylo se na co dívat.

Rozcestník nad Soutěskou 407m. Skalní vápencové masivy Pálavských vrchů.

Nádherná podívaná

Nad Soutěskou v lese opět květena kam se podíváš

A to už jsme v Soutěsce

Krásné přírodní útvary a ty stromy

Pod Martinkou 352 m

I tady bylo co fotit

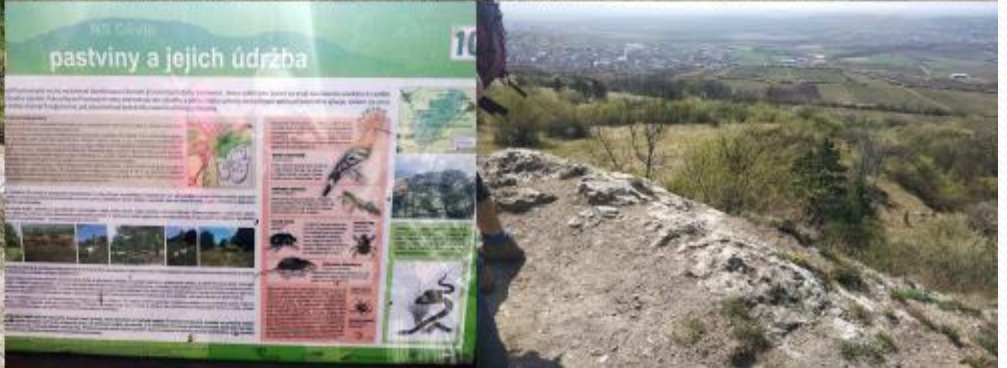
Pomalu opouštíme Soutěsku a otvírá se výhled do krajiny

V dálce vodní nádrž Nové Mlýny a na druhé straně Stolová hora

Stále bylo co pozorovat

V dálce Sirotčí hrádek nad Klentnicí a Stolová hora

Sestupovali jsme stále níž

Klentnice cíl naší pěší túry

Ve Farní hospodě – předvelikonoční přípitek zeleným pivem

Na zdraví a konec pěkného výletu

